

Καθήλωσαν οι «Τρωάδες» του Ευριπίδη στο θέατρο Άλσους!

imerisia-ver.gr/αρθρο/29648-καθηλωσαν-οι-τρωαδες-του-ευριπιδη-στο-θεατρο-αλσους

Στη σκιά ενός δεύτερου κύματος της πανδημίας του κορωνοϊού Covid-19, παρακολουθήσαμε το βράδυ της Τετάρτης 26 Αυγούστου, στο θέατρο Άλσους «Μελίνα Μερκούρη», την τραγωδία «Τρωάδες» του Ευριπίδη, σε σκηνοθεσία του καλλιτεχνικού διευθυντή του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βέροιας, Γιάννη Παρασκευόπουλου.

Φορώντας τις μάσκες τόσο κατά την είσοδό τους στο θέατρο, όσο και στη διάρκεια της παράστασης, οι θεατές επί μιάμιση ώρα απόλαυσαν το αντιπολεμικό αριστούργημα του Ευριπίδη, που κατακρίνει την ανελέητη αυθαιρεσία των νικητών έναντι των ηττημένων.

Μέσα σε ένα πολύ λιτό σκηνικό, που απαρτίζονταν από σκαμπό και κοντάρια -το σύγχρονο σκηνικό του Θανάση Κολαλά, για να τηρούνται οι απαραίτητες αποστάσεις των δύο μέτρων, μεταξύ των ηθοποιών - τοποθετημένα σε ένα σχήμα κύκλου, οι αιχμάλωτες Τρωαδίτισσες, που αποτελούσαν το χορό της τραγωδίας, περιμένουν να επιβιβαστούν στα πλοία, που θα τις μεταφέρουν ως σκλάβες στην Ελλάδα. Ανάμεσά τους η βασίλισσα Εκάβη, που θρηνεί το χαμό των δικών της και της πόλης της και η χήρα του Έκτορα, Ανδρομάχη, που ζει ένα ακόμη δράμα, καθώς οι νικητές δολοφονούν το μικρό της γιο, τον Αστυάνακτα. Κι ενώ ο Μενέλαος συναντά την άπιστη Ελένη, που υπήρξε η αφορμή αυτού του πολέμου, η οποία παρουσιάζει τον εαυτό της ως θύμα, αλλά σε αυτό αντιτίθεται η Εκάβη και ο χορός και καταριούνται την Ελένη, που για χάρη της καταστράφηκε η πόλη τους, η μάντισσα Κασσάνδρα προφητεύει τα δεινά, που περιμένουν τους νικητές κατά την επιστροφή τους στην πατρίδα.

Οι σκηνές του έργου ήταν γεμάτες κινητικότητα και ένταση, με τα κοντάρια να επιτελούν διαφορετικές λειτουργίες καθ' όλη τη διάρκεια της παράστασης. Όλοι απαριθμούν τα δεινά της Τροίας και αποχαιρετούν τους αγαπημένους τους, νεκρούς και ζώντες, ενώ ο Ευριπίδης στο έργο αυτό δεν βλέπει το θέμα και από τις δύο πλευρές ταυτόχρονα. Δίνει λόγο στους ηττημένους και καταγράφει τον επίμονο θρήνο τους.

Αυτές τις εναλλαγές στον ψυχισμό της Εκάβης -και των άλλων προσώπων-, που μεταμορφώνονται από θύτες σε θύματα και το πάθος της αντεκδίκησης των νικητών Ελλήνων, απέδωσε με αμεσότητα στη σύγχρονη γλώσσα ο Παρασκευόπουλος, ενώ σε κάποια σημεία της παράστασης ακούγεται και στο πρωτότυπο κείμενο, συνδέοντας έτσι το παρελθόν με το παρόν, υπονοώντας πως λίγα πράγματα έχουν αλλάξει από εκείνη την αλαζονεία των ανθρώπων.

Η πρωταγωνίστρια Γιώτα Φέστα, στο ρόλο της Εκάβης, έδωσε μία σπουδαία ερμηνεία, αλλά και η υπόλοιπη ομάδα - οι γυναίκες της Τροίας και οι στρατιώτες- την πλαισιώνει πολύ καλά, δίνοντας σάρκα και οστά σε ένα έργο που μιλά για τον ανθρώπινο πόνο, αναδεικνύοντας τον ανυπέβλητο λόγο και τα νοήματα του Ευριπίδη.

Όλα τα πιο πάνω κάνουν τρομερά επίκαιρο το έργο του Ευριπίδη, κυριολεκτικά μια προφητεία για τους καιρούς μας, όπου συμβαίνουν τα ίδια σε παγκόσμιο επίπεδο και ενδεχομένως σε αυτό να οφείλει τη διαχρονική του απήχηση και τη δημοφιλία του μέχρι τις μέρες μας.

Μια πολύ καλή παράσταση - σύμπραξη τριών φορέων, του ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Βέροιας, του Κέντρου Πολιτισμού της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και του Κ.Θ.Β.Ε., σε ένα τόσο δύσκολο εγχείρημα όπως είναι η τραγωδία, με έντονο το συναίσθημα, που σε καθήλωνε ο θρήνος και η απόγνωση, αποσπώντας δικαίως το θερμό χειροκρότημα του κοινού.

Η παράσταση έκανε επίσημη πρεμιέρα την Πέμπτη 20 Αυγούστου, στο Θέατρο Δάσους στη Θεσσαλονίκη και χθες το βράδυ παρουσιάστηκε και στο αρχαίο θέατρο της Μιέζας.

Ε.Β.